

vilde gaae ind paa, at der indtraaede en Forøgelse af Eiendommens Værdi „en Mill paa hver Side af Banen“, vilde der komme den og den Sum ud. Der har den høitærede Minister i Grunden selv angivet en i Principet correct Maalestok for de Bidrag, hvorom der her er Tale. Ligefom der i Loven af 1856 tales om de Grunde, som „støde op til“ det ved Canalen forbedrede Farvand, saaledes bør der her kun være Tale om de Districter, som støde op til Banen, og som ligge i saa stor Nærhed af denne, at Jernbanen kan fremkalde en forøget Værdi for deres faste Eiendomme. Den høitærede Minister har selv angivet, at man maa holde sig til et Belte paa hver Side af Jernbanen; om dette Beltes Bredde er den rette eller ikke, om det skal tages noget bredere eller noget snevrere, derom kan der disputeres; men i denne Udtalelse af den høitærede Minister kom han med den efter min Opfattelse fuldkommen rigtige Fortolkning af denne Sag, idet han gaaer ud fra, at man alene skal lægge Bidraget paa de Eiendomme, for hvilke der paa Grund af Jernbanen er indtraadt en permanent Værdiforøgelse. Jeg kan oprigtigt talt ikke forstaae, hvorfor denne Lov først er bleven forelagt nu, eller for at stille Udtrykket lidt anderledes — da jeg ikke vil bebrejde den høitærede Minister, at den først er kommen nu —, at denne Lov skulde være bleven lettere gennemførlig derved, at der nu er en større Udsigt end før til Jernbanestystemets Forøgelse eller foreløbige Fuldbendelse i Sylland ved Vedtagelsen af den Lov, som vi have forhandlet saa længe, og som nu foreligger i det andet Thing. Den her i dette Lovudkast foreliggende „storflaaede“ Gjennemførelse af Principet i Loven af 1861 kunde den høitærede Minister have forelagt os, naar det skulde have været, ligesaa godt for et Aar siden som idag. Jeg har vel seet, at Ministeren i Motiverne har peget hen paa, at man, efter at Jernbanestystemet har faaet denne større Sydbighed, kunde lade Expropriations-Erstatningen indtræde saa at sige provinssielt, og jeg gjenfinder dette i en Yttring af Ministeren i Landssthinget, hvor dette siges endnu mere prægnant — det staaer i Tidende Spalte 2190 — idet den høitærede Minister der siger, at naar

Loven om de nye Jernbaneanlæg gennemføres, vil det forekomme ham forsvarligt at betragte Anlæggene som provinssielle Anlæg og behandle Expropriationsspørgsmaalet derafter. Ved denne Leilighed erkjender dog den høitærede Minister ligefrem, at han forlader Principet i Loven af 10de Marts 1861 § 5; thi han siger, at den Maade, hvorpaa han vil løse Opgaven, ganske vist er en noget anden end den Maade, som omhandles i Loven af 1861. Men naar da denne Lov kommer til os og forkynder sig som en Udførelse af Grundfættningen i Loven af 1861 § 5, da siger jeg, at denne Paaastand ikke er berettiget. Dersom det virkelig er en rigtig Grundfættning, hvorpaa Ministerens Lov hviler, maa det staae klart for os, at Principet i Loven af 10de Marts 1861 § 5 er forkeert; men er derimod Principet i Lov af 1861 rigtigt, saa er denne Lov forkeert. Jeg seer ikke rettere, end at, dersom denne Sag skal føres igjennem uden altfor store Vanstueligheder og uden at udsætte sig for, at smaalige Localinteresser komme og gjøre sig gjældende paa en utilbørlig Maade, vil det være naturligt og rigtigst at følge den Vej, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Nabsen) pegede hen paa. Herved troer jeg nu ikke, man kan indskrænke sig paa den Maade, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) nys antydede; jeg mener, at hvis der skulde gives Amtsraadene — for Kjøbstædernes Vedkommende maatte der da findes en anden Overinstants — Myndighed til at fordele de Beslød, hvorom her er Tale, maatte Amtsraadene tillige sættes istand til at kunne tage et nogenlunde syldigt Hensyn ogsaa til de Momenter, som spille en saa stor Rolle ved den permanente Værdiforøgelse, nemlig hvor nær eller hvor fjernt Eiendommene ligge fra Stationerne. For mange Eiendomme er det en overmaade ringe Værdiforøgelse, at Jernbanen gaaer tæt forbi dem eller midt igjennem dem; for mange Eiendomme, og det gjælder især paa visse stærkt befolkede og vel opbyrkede Steder, kan det endogsaa være en Ulykke, et Tab, at Jernbanen saaledes gaaer igjennem dem, og den høitærede Minister har f. Ex. god Grund til at erindre, at der ved den nordsjællandske Jernbane ligger en Eiendom, som paaastaaes i høi